

La sòlida formació de base com a economista, l'especialització posterior en el camp tributari, administratiu, comptable i auditor i, sobretot, l'experiència pràctica en diverses empreses van permetre a Antoni Mustera establir-se pel seu compte l'any 1984: "Volia fundar el meu propi despatx i que aquest, sent d'unes dimensions reduïdes, pogués donar servei a grans companyies. Assolides aquestes condicions, actualment podem oferir un servei específic, adreçat a l'àmbit fiscal, amb molta eficàcia i dedicació personal en cadascun dels casos." Prova del seu reconeixement professional és el càrrec que ocupa dins de la Cambra de Comerç i la seva participació en la Federació d'Experts Europeus de Brussel·les, que li permet un contacte directe amb l'evolució i el context tributaris de la Unió Europea.

L'assessorament que presta el gabinet que dirigeix "mai no sobrepassa l'àmbit estrictament fiscal. Nosaltres aconsellem sobre les repercussions fiscals d'una inversió, però no donem la nostra perspectiva professional sobre la inversió en si mateixa perquè considerem que no és el nostre camp d'actuació." La seva dinàmica de treball amb les empreses clientes es basa, en general, "en un contacte estable i continu per detectar possibles incidències en el moment en què es planteja, ja que, sovint, l'empresa pot no haver-hi concedit prou importància i som nosaltres que les avaluem i en determinem les repercussions. Aquest clima de comunicació també ens permet plantejar estratègies d'actuació o noves iniciatives per fer més competitives les seves inversions en la seva vessant tributària, la qual cosa aconseguim en seguir atentament l'evolució de la normativa fiscal, ja que la seva modificació o la previsió de fer-ho pot recomanar anticipar o ajornar una inversió o una reestructuració." Tot i la idea que les fusions són pròpies de grans firmes, "cada cop són més comunes a les mitjanes empreses, ja que són una manera de rendibilitzar la inversió fiscal i d'afrontar possibles vendes posteriors."

La diferència fonamental entre les grans companyies d'assessorament i els petits despatxos és més de repercussió externa que no pas d'eficiència: "Moltes grans companyies prefereixen contractar els serveis de petits gabinets perquè saben que el seguiment de la seva situació serà constant, de qualitat i personalitzat, és a dir, els oferim fiabilitat i disponibilitat. El problema, però, es planteja quan s'han de demanar informes o dictàmens que sobrepassaran el marc estrictament estatal, ja que hi ha companyies estrangeres que s'estimen més que estiguin avalats per un determinat *membret*. Malgrat aquest inconvenient, moltes grans firmes o multinacionals opten pels serveis dels petits despatxos, tot i que puguin precisar el suport esporàdic d'aquestes grans empreses de l'assessorament."

L'evolució del món fiscal d'ençà de l'entrada de l'Estat espanyol a la Unió Europea ha estat qualitativament molt important i les empreses l'han anat assumint: "Ningú no es podia esperar que l'aplicació d'impostos com l'IVA es fes tan ràpidament i eficaçment com es va fer. Estic segur que això mateix passarà en el cas de l'euro perquè la majoria de les companyies ja estan plenament adaptades. També hem de considerar els beneficis que l'adopció d'una moneda única comportarà per a les empreses que es mouen en mercats internacionals. Des del punt de vista

econòmic és molt positiu. No obstant això, l'Estat espanyol està vivint una dicotomia jurídica bastant contraproduent. Assolir la unió econòmica significa l'harmonització en l'àmbit tributari, i aquesta unificació s'està aconseguint a poc a poc perquè tots els estats membres estan cedint una part de la seva sobirania legal per arribar a un consens. Això es pot percebre clarament en el cas de l'actual elaboració de la normativa reguladora del comerç electrònic. Evidentment encara hi ha diferències com la del tipus impositiu de l'IVA als diferents països, però només és una qüestió quantitativa, de tipus circumstancial i no pas d'estructura general. No obstant això, quant a l'Estat espanyol, la consecució de competències autonòmiques en matèria fiscal fa que hi hagi una fragmentació interna que actua en sentit contrari a la tendència general d'harmonització."

El valor de l'experiència laboral, tot i ser important, es pot matisar en el cas dels assessors: "Evidentment, els anys d'ofici et donen certes habilitats, però no hem d'oblidar que ens movem en un camp força dinàmic, on la legislació té un període de vigència molt sovint inferior als cinc anys i on, a més, hi ha adaptacions i modificacions continuades. La tendència ha d'anar cap a una major estabilitat de la normativa i això facilitarà bastant la nostra tasca. Ara per ara, però, només podem lluitar contra la inestabilitat legislativa amb un reciclatge permanent i amb el diàleg entre els professionals del sector per tal de discutir i comentar-ne les modificacions." Aquesta característica de la legislació espanyola posa en qüestió certes pràctiques econòmiques que poden ser molt arriscades: "L'anomenada fiscalitat agressiva pot donar bons resultats econòmics, però és molt arriscada legalment. Els assessors hem d'aconseguir els millors resultats fiscals possibles per als nostres clients, però ho hem de fer amb previsió i seny, ja que molts esquemes legalment viables a priori són considerats per l'Administració com a frau de llei o simulacions a posteriori." En aquest sentit l'actuació de la Hisenda pública ha variat força: "Té mitjans informàtics que li faciliten una informació molt àmplia dels contribuents i pot detectar possibles anomalies d'una manera molt àgil." En el cas de les inspeccions, "tot i seguir un mateix patró, no n'hi ha dues d'iguals, perquè no hi ha dues empreses que presentin la mateixa situació i tampoc no hi ha dos inspectors amb el mateix tarannà."

El futur de la professió està en mans dels joves professionals, altament qualificats i plurifuncionals: "Avui en dia detectem dos tipus de joves llicenciats; d'una banda els que no es troben tan ben preparats i tindran problemes a l'hora d'enfrontar-se amb l'exercici de la professió, i, de l'altra, els qui s'han format molt bé teòricament i s'han especialitzat en la seva branca d'actuació fins i tot abans d'acabar els estudis universitaris." Respecte a l'especialització acadèmica més adient per accedir al món de l'assessorament, el raonament de l'Antoni és el següent: "La nostra professió té un camp d'actuació difús on es confonen les fronteres entre dret i economia. Es pot tenir una formació econòmica o legal de base per a esdevenir assessor, però el que és més important és complementar-la amb uns coneixements generals d'ambdues branques. Això s'aconsegueix amb una bona formació postuniversitària i amb anys de professió."

“La tendència ha d’anar cap a una major estabilitat de la normativa”

Antoni Mustera - Barcelona (Barcelonès)